

[Madsen-Mygdal.]

danske og dels den fremmede Valuta. Jeg tror, det vil være ønskeligt under dette Forslags Drøftelse og Behandling her i Tinget og eventuelt i det kommende Udvalg, om man fra Begyndelsen af vil gøre sig klart, at de Restriktioner, der her foreslaas forlænget, omfatter to forskellige Ting, der i og for sig er uafhængige af hinanden, og som rettelig bør overvejes hver for sig, nemlig dels Importrestriktionerne og dels de egentlige Valutarestriktioner.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, og som det ogsaa fremgik af Handelsministerens kortfattede historiske Redegørelse ved Fremsettelsen i Gaar, begyndte vi straks efter, at Guldindløseligheden i September var forladt, udelukkende med rene Valutarestriktioner, idet Opfattelsen var den, at man ad den Vej alene vilde være i Stand til at opretholde og værne den Kronekurs, som vi ønskede. Denne Opfattelse holdt imidlertid ikke. Allerede ved Midten af November Maaned, paa det Tidspunkt, da Finansministeren som bekendt maatte konvertere et stort indenlandsk Laan, fandtes det nødvendigt at udvide og skærpe disse Valutarestriktioner, saaledes som det fandt Sted ved Loven af 18. November 1931. Men desuagtet viste det sig, navnlig paa Grund af den store Vareimport i December og Januar Maaneder, at disse Valutarestriktioner her i Landet ikke formaaede at skabe den fornødne Ligevægt, idet der opstod en betydelig Varegæld i fremmed Valuta, som den normale Valutatilførsel ikke var i Stand til at dække, og da der samtidig i forskellige Lande blev rejst yderligere Hindringer for vor Eksport, blev den Tanke fremsat, at det af forskellige Grunde kunde blive nødvendigt at føre Restriktionerne over paa Vareimportområdet. Et Forslag fra Handelsministeren om Regulering af Importen gennem Udstedelse af Valutaattester fik, som bekendt, Tilslutning fra alle Partier her i Rigsdagen, og ved Lov af 30. Januar i Aar blev saaledes dette nye Omraade, nemlig Vareimporten, inddraget i Valutaloven, der altsaa herefter omfattede dels Valutarestriktioner, dels Varerestriktioner.

Jeg skal begynde med at omtale denne Importregulering for Vareernes Vedkommende gennem det nyoprettede Valutakontor under Nationalbanken. Formaålet for denne Importregulering ved Hjælp af Valutaattester vil være Tinget bekendt, og jeg finder ikke Anledning til her at komme ind paa en nærmere Omtale deraf; men med Inddragelsen af dette nye Omraade i vor

Valutalovgivning stilledes Nationalbanken overfor en administrativ Opgave af meget store og til Dels uoverskuelige Dimensioner. Jeg udtalte da ogsaa ved Lovens Behandling her i Tinget — det er nu mere end 4 Uger siden, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, for det var altsaa i Slutningen af Januar Maaned —, at jeg nærede store Betænkeligheder med Hensyn til, om denne Valutabehandling af hele vor Vareimport fra A til Z overhovedet lod sig gennemføre paa en saadan Maade, at det arbejdende Erhvervsliv kunde være tjent dermed, og at jeg derfor sammen med mit Parti maatte anse det hele for et Forsøg eller et Eksperiment, ligesom mit Parti ud fra samme Opfattelse ønskede Lovens Varighed begrænset til kun to Maaneder, hvilket Ønske blev imødekommet.

Disse to Maaneder udløber nu til 1. April, og det Spørgsmaal, som Tinget nu stilles overfor, er da dette, om de indvundne Erfaringer er af den Beskaffenhed, at Forsøget bør fortsættes. I og for sig tror jeg nu ikke, at de indvundne Erfaringer kan siges at være af den Beskaffenhed, at de umiddelbart og ubetinget opfordrer til Fortsættelse; tværtimod tror jeg, at man snarere er nødt til at indrømme, at de Vilkaar, som den normale Handelsvirksomhed her i Landet har været anbragt under i den korte Tid, der er gaaet, siden Valutakontoret blev oprettet og Valutaattester blev indført, har været saa vanskelige, at der ikke bør fortsættes uforandret. Jeg siger ikke dette for at rejse nogen som helst Bebrejdelse hverken mod Ledelsen eller Personalet i Valutakontoret, jeg har ingen som helst Grund til at betvivle, at der fra Kontorets Side er gjort det mest mulige for at faa Virksomheden til at gaa bedst muligt, men naar der alligevel foreligger saa mange berettigede Klager over Kontorets Virksomhed, dels vedrørende Ekspeditionen af Sagerne, dels ogsaa over visse Afgørelser, skyldes det ganske utvivlsomt Opgavens mægtige Omfang og de mange og store Vanskeligheder, som en Begyndelse paa bar Bund frembyder. I og for sig tror jeg, det maa siges, at Valutakontoret af Erhvervslivet, og ogsaa af Handelsstanden, der jo i særlig Grad berøres af dets Virksomhed, er blevet modtaget med en vis Velvillie og Overbærenhed, fordi man har erkendt, og ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, endnu erkender, at det var rigtigt, at dette Forsøg blev gjort, og jeg tror ogsaa, man i Erhvervskredse nærer den Opfattelse, at Forsøget, trods alle Begyn-